doğan yarıcı gece kelebekleri

YKY

doğan yarıcı

gece kelebekleri

yeni yazı

YKY

GECE KELEBEKLERİ

Küçük Küçük Hikâyeler

•

Doğan Yarıcı (Beykoz, 1 Haziran 1967-)
Öykü, şiir ve denemeleri *Gösteri*, *Nar*, *Varlık*, *Çalıntı*, *Adam Öykü*, *Sanat Dünyamız, Sanat Olayı*, *Kitap-lık* dergileri ve *Cumhuriyet* gazetesinde yayımlandı.
Yapıtları: *Evlâ*, Oğlak 1993 (Öykü); *Kemik*, Oğlak 1994 (Öykü); *Aşk ve Sair*, Şiir Atı 1995 (Şiir); *Türkçe Aykırı Sözler Derleme Sözlüğü*, kendiyayini.net (Derleme); *Gece Kelebekleri*, YKY 2004 (Öykü).
"Kemik" dosyasıyla, 1994 Yaşar Nabi Nayır Gençlik Ödülü Birinciliği'ni aldı.

GECE KELEBEKLERİ

Küçük Küçük Hikâyeler

•

Doğan Yarıcı

YKY
İSTANBUL

Yapı Kredi Yayınları - 2093
Edebiyat - 632
YENİ YAZI - 7

Gece Kelebekleri - Küçük Küçük Hikâyeler / Doğan Yarıcı

Kitap Editörü: Filiz Özdem

Tasarım: Yeşim Balaban

Baskı: Şefik Matbaası
Marmara Sanayi Sitesi M Blok No: 291 İkitelli/İstanbul

1. Baskı: İstanbul, Eylül 2004
ISBN 975-08-0845-2

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş., 2004

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
Yapı Kredi Kültür Merkezi
İstiklal Caddesi No. 285 Beyoğlu 34433 İstanbul
Telefon: (0 212) 252 47 00 (pbx) Faks: (0 212) 293 07 23
http://www.yapikrediyayinlari.com
e-posta: ykkultur@ykykultur.com.tr
İnternet satış adresi: http://yky.estore.com.tr
www.teleweb.com.tr

İÇİNDEKİLER

EŞİK
Eş • 9
Acil • 10
İspiyon • 11
Bir bardak su • 12
Gölgede tavla • 13
Karatahta • 14
Nasıl • 15
Medcezir • 16
Nihale • 17
Yaşantı • 18
Sel • 19
Özür 20
Melamin tabak • 21
Bekçinin şarkısı Hahay • 22
İtiraf • 23
Kesinti • 24
Eşik • 25
An • 26
Çözümsüz • 27

KİMİ
Koçan 31
Para verip geceyle yatan • 33
Kadastro • 34
Tezgâhtar • 35
Yalı kızı • 36
Otobüs geçimliği ihtiyar • 37
Geyik • 38
Sıkıntı • 39
Rapor • 40
Karaköy • 41
Dişçide sıra beklerken • 42
Anımsıyorum • 43
Kimi • 44
Unuttum • 45
Rebetiko • 46
Keçiboynuzu ağacının
dalındaki kuzgun • 47
Kopya fatura • 48

MİGREN
Öff... • 51
Değişen • 53
Özlem • 54
Sanrı • 55
Beş çayı • 56
Gri papağan • 57
Çeçe • 58
Okuma • 60
Migren • 61
Kesik kuyruk • 62
Kaçış • 63
Hikâyeci • 64
Aşkolsun! 65
10 dakikada renkli baskı • 66
Birine • 67
Freud ve yazar • 68
Pist! • 70

VEDA
Mezartaşı • 73
Şehre yayılan • 74
Elmalar • 75
Saatli Maarif • 76
Mezarlıkta düşen • 77
Değirmendere'de son gün • 78
diyemedim. • 79
Zilde adı kaldı • 80
İntihar • 82
Yılankavi • 83
Bekleyiş • 84
İmamın armağanı • 85
Tokat • 86
Allahım şunu öldür! • 87
Son kullanma tarihi • 89
Erken teşhis • 90
Fetva • 91
Rastlantı • 92
Gece kelebekleri • 94
Mektup • 95
Düş • 96
Haber • 97
Veda • 98
Ceza • 99
Son • 100

EŞİK

Eş

Senin gözünden nasıl görünüyor yatağın üzerine atıverdiğim pijamalarım, mutfakta bir köşede unuttuğum (kahve yaparken gözüne ilişiveren muhtemelen) pilli tornavidam, tıraş olmam banyoda sen yıkanırken, uyurken yanı başında uyumadan oturmam? Yaşantım nasıl görünüyor senin baktığın yerden? Senin gözlerinden?

Acil

Beklemiş et yemek, bir köftenin kıyma halini dolapta birkaç gün gözlemek. Duaları unutmuşum.

İspiyon

Ne kadar oyuncağımız varsa, o kadar ihmal edildik.

Bir bardak su

Dünyanın neresindeler kim bilir. Adamın biri karısından bir bardak su istiyor. Kadın, öylesine akan suya "seni sevdiğime vereceğim" diye bakıyor, bir mideye inecek aldırışsız suya bakar gibi değil. Adam suyu kana kana içiyor, bir ruhu giyer gibi. Oh çekiyor, karısına teşekkür ediyor. Kim bilir dünyanın neresinde, kim bilir kaç bardak mutfak süzgülerinde kuruyor.

Gölgede tavla

Melisanın altında, biraz ötenizde kankırmızısı güller, heyecanla tavla oynuyorsunuz. Yenildiğinizi anlıyorum ayaklarınızdan. İçe dönük parmaklarınız, terliğin ucundan çimlere taşmış. Bu cömert öğlen güneşinin altında ikiniz de ne denli mutlusunuz. Bir kardeşin bir kardeşi yenmesi bağışlanabilir bir şey, sayılmaz zaten, mahsusçuktan.

Karatahta

Anne bana bak. Baba beni gör.
Baba beni sev. Anne beni koru.
Baba tut bak, kalbim. Anne al bak, aklım.

Nasıl

Kızlar büyüyünce, nasıl da annelerine benziyor. Yaşlanınca kızlar, annelerine nasıl da dönüyor. Anneler kızlarının kendilerine benzeyeceğinden nasıl emin olamıyor. Anneler yaşlı kızlarının kendilerine benzediğini nasıl da kabullenemiyor. Çocuklar yaşlıların, yaşlılar çocukların peşini nasıl da bırakmıyor.

Medcezir

Bir anda anımsadı aralarında asılı kalan son sözü.
"Çayına biraz daha dem koyayım mı?"
Yanıt vermiş miydi onu düşünmüyordu, sorudan bu yana ne kadar zaman geçmişti?
Kitaptan başını kaldırsa, karısına baksa, belki görecekti. Kumsalı döven dalgaların kısmetsizliği.

Nihale

Bunlar üç kardeşti. Gemilerde çalışırdı üçü de. Alüminyumun nereden, nasıl elde edildiğini bilmezdim eskiden. İşte o eskiden battıydı gemileri, peşi sıra, bir yıl arayla, aynı bölgede. Orası kaynağıymış. Oğlu, en büyük kardeşin, küçük olan, önüme açmıştı nihaleyi, anası çorba tenceresini masaya getirirken. Baklava şeklinde, alüminyum, açılır kapanır. Bunlar kol kola geçmiş üç kardeş, dediydi çocuk. Babam ve amcalarım.

Yaşantı

Mahmutpaşa'da gömlek düğmesi olmak bir cumartesi. İliklenip çekip gitmek. Belki de bir sutyen kopçası, yatarken çıkarmayan tüylü bir sırta yaslanmak. Bir gazoz kapağının tırtılı olmak. Çocuğun kocaman taşı altında ezilip düz olmak, ortadan delinmek, ipe dizilmek, satılmak misket karşılığı, misket olamamak. Leblebi tozu eski bir bakkalda. Ucuz un kurabiyelerine niyet olmak. Hiç çıkmayacak çikolataya belalanmak. Çiş yapmak geceleri hayata ya da çarşaf yıkamak.

Sel

Oyuncakçı köpürüyor, daracık dükkânında. Boy bir seksen, gözler bira kapağı.
"Bir sokakta manav, berber, bakkal, yufkacı, kunduracı, eczane, çiçekçi ve oyuncakçı varsa orada her şey vardır. O sokak mutlak dardır, çıkmazları vardır. Zorlu bir rampayla kıvrılıyordur yukarı, ağzını açıp denize doğru esniyordur. Yağmurda oluklardan hayatlar akıyordur."

Özür

Amaçsızca havlayan bir gece köpeğinden daha hüzün verici ne olabilir? Oğlu gece rahat uyusun diye yatağından fırlayıp, köpeği kovalayan ellisinde bir baba, örneğin.

Bilinmeyen yanı hikâyenin, aile içinde bağışlanmayacak hata yoktur.

Melamin tabak

Bazı komşular helva getirmek için yaratılmış.

Bekçinin şarkısı·Hahay

Aysız kıyılara inilmez, ayilen gel bana. Aysız kıyılara inilmez, ay ol da gel bana. Aybaşı evlere girilmez, çaputilen gel bana. Aybaşı evlere girilmez, ay tutul da gel bana. Yeni ay girmeden tarla ekilmez, yeni aylan gel bana. Yeni ay girmeden tarla... tarlanı sulayım gel bana. Ay da gel ay da gel, ay demeden gel bana.

İtiraf

Seni eşikte görmem, kapıdan işyerime neşeyle girişin, bana sarılışın, hal hatır sorman, yapamadıklarımı yapman, örneğin bir öğle vakti herkesin bürolara tıkıldığı bir saatte elini kolunu havada uçuşan bahara doğru sallayıp sokaklarda dolaşman, bana gelmen, seni dünyanın en mutlu ablası yapmama yeterdi. Ötesini düşünmek istemezdim. Benim mutsuzluğumdu sana bunları yüklemem. Bu nedenle az görürdüm seni, sıkça gelmez, hoş beş süresini uzun tutmaz, bir saatten fazla geçirmezdim çocuksuz evinizde. Biraz daha otururşam senin de insan mutsuzluğundan pek çok şey tattığını anlamaktan korkardım çünkü.

Kesinti

Bu sabah, kâsenin içinde yarım kesme şeker ararken ömrünün kısaldığını ayrımsadı. Bir şeker seçti sonra. Sertti. Kırmak, bölmek ne denli zordu. Yarına bıraktı.

Eşik

Ağzı aralık, gözleri kapalı, sessiz ve loş oda gidip geliyor gidip geliyor.

An

Adam ömründe hiç bu kadar ağlamamıştı. Evin her köşesine gözyaşı döktü. Yiten aşka, ilk aşka, onunla yaşadığı. Ağlarken anımsadığı pek çok şeyi anımsamıyor şimdi. Ağlarken anımsadığı pek az şeyi, o an anımsadığı gibi anımsamıyor şimdi.

Çözümsüz

— Niye bağırıyorsun?
— Niye bağırttırıyorsun?

KİMİ

Koçan

Adam hızla içeri girdi. İlk kez görüyordum. Elindeki kredi kartını uzattı, tepemde dikilen diğerine. Onu da ilk görüşüm. Kredi kartı bekletilmeden makineden geçirildi, sakin. İçeri girip kartı veren, bu sessiz bekleyiş sırasında çevresine şöyle bir göz gezdirdi sıkıntıyla. Yere gelişi güzel bırakılmış patinaj zinciri kutularına, raflarda fabrikasından getirdiği tozlara sinek pisliği de katmış dizi dizi yağ bidonlarına, ona değenlerden aşınmış masaya, masanın gerisinde piknik tüpte fokurdayan isli kara çaydanlığa, bana, elinde kalemle bekleyen diğer adama baktı sırasıyla. Küçümsedi nedense her şeyi, içinde bulunduğumuz tozlu dağ havasını. İçi sıkıldı! Ben doldurayım faturayı diyerek kaleme uzandı. Olur mu öyle şey? dedi karşısındaki, ben yazarım. Oysa hiç konuşmadılar. Pes etti kredi kartını cüzdanına geri koyan, dedi belli, biraz daha burdayız, faturayı bizzat yazması neden bu kadar önemliyse artık! Küçük el, yumru parmaklar, en adisinden tükenmez kalemi gevşekçe ortasından tutarak başladı yazmaya. Ne onun dili dışarı çıktı yazarken ne de benim gıkım çıktı. Bir anda dikkat kesildi kredi kartı fişini imzalayıp sarı kopya-

yı cebine koyan. Karşısındakinin kalemi tutuşuna, aralarda fatura kartına bakarak sakince yazışına, bende bıraktığı izlere. Şaşırdı. Bu dağ başında, denetlenmeyen markasız bir akaryakıt istasyonunda, bir kulübeciğe sığınmış bu ilkelliğin ve yalnızlığın ortasında, tertemiz, bembeyaz, pırıl pırıl kâğıda inci gibi, tespih taneleri yapar gibi, kanaviçe işler gibi, mekik dokur gibi yazıyordu adam. Sıradan bir adres resim oluyordu. Fatura kartındaki soğuk harfler canlanıyor, f'ler t'ler yumuşak g'ler sürgün veriyordu. Sokağa taşan çocuklar gibiydi zıplayan 8'ler, bohçacı 6'lar, öğretmenin oğlu 0, imamın ikizleri 33... O yazdıkça ağızdan çıktığı gibi birbirine değiyordu uçları sözcüklerin, rüzgâra karşı tutunup hafifçe öne eğiliyordu sanki. Bir şeyi birebir kopyalarken, yeniden yaratıyordu adam. Fazladan hiçbir şey yoktu, ancak fazlalaşıyordu aktarılan. Bu uğrak, şehirli, gezginliği bir apartman dairesinde memurluğa dönüşecek renkli adam, karşısındaki masada yazı yazan, onu utandıran bu kavruk adamı bilmiyorum bir daha gördü mü? Ama ben... Bir fatura koçanının ilk sayfası, ömrüm boyunca böyle güzel bir yazı bir daha görmedim.

Para verip geceyle yatan

Otelimizdeki yataklar sahibini bilememenin tedirginliğiyle rahatsız. Yoksa kötü değil hiçbiri. Bakın, bir de bunu deneseniz?

Kadastro

Tapu dairesinin önünde insanlar. Ellerinde evrak, sigara, tespih, şifreli çanta. Kimi çocukluğunu satıyor, kimi ev alıyor yalnızlığına. Otobüs, dolmuş geçiyor önlerinden.

Tezgâhtar

Önünden hızla, başlarını eğip geçiyorlar, ayakkabılarına bakarak. Ayakkabı alırken yalnızlığına acıdığı kadınlar, genç kızlar.

Yalı kızı

Geçmiş, yuvana dön, seni *affettim*.

Otobüs geçimliği ihtiyar

Bana zorla çok şey yaptınız. Zorla tırnaklarımı kestiniz. Bırakın, bakalım ne olacak? Çok geç artık. Okula gönderdiniz zorla, üstelik zamanından birkaç yıl önce. Önlük giydik, şimdi hoş geliyor uzaktan bakınca, kara ya. Zil çaldınız düşlerimin tam ortasında. Dilimlere böldünüz hayatımı. Koluma saat taktınız. Aşkı tattırdınız zorla, sanki benim olacaktı da, zaten önceden tarif etmiştiniz, aynı değildi, zorla değil ya. Hasta ettiniz yoksulluğunuzla, ömür boyu şapka ve atkıya mahkûm ettiniz. Bir peygamber, bir tek tanrı var dediniz, başkaları çıktı sonra. Kızlığımı aldınız bir bıçakla, bütün tanrıları yok ettiniz. Evlendim zorla, çocuk yaptım aynı. Şimdi büyüdüler, bana bakıyorlar. Bir ağacın altına tutsak ettiniz, bu bastonla. Dediniz ki, bir tek son var, öyle söylemiştiniz.

Geyik

Bazen en sevdiğim kadınlar mankenler. Alçıdan olanlar. Sen önlerinden geçerken vitrinde öylece dururlar. Soğukturlar elbet fakat aynı zamanda şık, seksi ve en önemlisi uysaldırlar. Kimler yapar bunları bilmiyorum fakat yapan öyle bir yapıyor ki, nerden bakarsan bak, bir türlü sana bakmazlar. Doğrudan gözlerine değil de, aradaki boşluğa. Erkek mankenleri çok başarılı bulduğumu söyleyemeyeceğim bu arada.

Sıkıntı

Çöpçüler bir sabah geliyor, beşe doğru. Bir de gece, saat tam on birde. Ellerinde ne bir eldiven, ağızlarında ne bir maske. Torbaları topluyorlar, bidonları deviriyorlar, kamyona tutunup gidiyorlar. Bir sabah çöpünü götürdü adam. Sordu, niye maske ve eldiven kullanmıyorlar? Yok mu? Var, sıkılıyoruz, dediler.

Rapor

Onu Tarlabaşı'nda bir ara sokakta buldulardı. Şimdi üzerinden bulvar geçiyor. Avcunda jilet vardı, bileklerini kesmiş. O jilet artık üretilmiyor. Yaldızlı pullarla süslü bir büstiyer giymişti. Markasızdı mini eteği gibi, yani hiç var olmamış. Kimlik çıkmadı, teşhis eden bir tanışı da.

Karaköy

Bir erkeğin canını yaktım. Onu içime aldım.

Dişçide sıra beklerken

Dişçide sıra beklerken ne düşünür insanlar, dilleri ağızlarının içinde hangi dişi kurcalar? Tarihi geçmiş dergileri karıştırırlar. Yıvışık sayfaları çevirirken göz ucuyla birbirlerine bakarlar. Bu hemen her gün olur. O anda, içeride, birinin çocukluğuna kanal tedavisi yapılıyordur.

Anımsıyorum

Anımsıyorum. Üsküdar meydanında yaprak dökümü bir zamanda çocuğun dolmuştan inişini, dudaklarının üzerinde üç telli büyümüşlük. Sonra kızın gülüşünü, büyümüş üç tele.
Anımsıyorum. Kızın alaycı gülüşüyle çocuğun cebindeki mikaya tutunuşunu. Fareli tuvaletin aynasında küçülüşünü. Geri dönüşünü. Kızın bu kez şaşırıp kalışını. "Niye kestin bıyıklarını?" deyişini.
Üsküdar meydanını. Ağaç döken yaprakları. Anımsıyorum.

Kimi

Kimileri elleri cebinde kendine tutunur.

Unuttum

Dolmuştan iner inmez, tuvalete gitmeden, amuda kalkmıştı çocuk, unutmuşum. O zaman bağırmıştı "yapraklar ağaç döküyor!"
Sonra, kız gülmemişti, anımsadım. "Burnunla dudağının arasında bir şey mi var?" diye sormuştu, alaycı.
Fareli tuvalette ayna yoktur, yalan. Onun için kesmişti ya, bıyıklarından arta kalan yeri.
Geri döndüğünde kız yoktu ki, "niye kestin?" diye sorsun.
Üsküdar meydanında, anımsıyorum, böyle bir olay yaşanmamıştı.

Rebetiko

Adam, "Bugün hava ne kadar güzel," dedi kadının koynunda derin bir nefes alarak, "Gökyüzünün mavisi öyle..."
"Elbette maçoluk var sende de," dedi kadın soluğunu bırakarak, "Bütün Akdeniz erkekleri gibi. Anne özlemiyle yaşıyorsun."

Keçiboynuzu ağacının dalındaki kuzgun

Uçtu.

Kopya fatura

Sesler duydum, yakınlarda. Sonra bir ağırlık çöktü üzerime. Ezdi beni bilyeli kalem uzun uzun. Ayrıldım aslımdan. Koparırken gördüm elini, diğerini, kulübeyi, her şeyi. Anısı gövdeme kazındı. Ömrüm boyunca hasret kaldım. En çok da yazısına, yazışındaki farklılığa, özene değil... yazışına.

MİGREN

Öff...

Bir anda dört koldan saldırıyorlar, bilemediğim nedenlerle, çözemediğim seslerle üzerime üzerime geliyorlar. İyi bir şey de olabilir kötü de, bu tamamen bana, benim yaklaşımıma bağlı. Her zaman sağlam olmalıyım bu nedenle, bana doğru geleni iyi anlayıp, karşılığını verirken yanlış yapmamak için. Öff... Birbirlerinden habersizler. Varlık olarak karşılaşmamışlar. Bir araya gelseler, bir bütün olarak üzerime gelseler ne yaparım bilmiyorum. İlk akla gelen, her biriyle ayrı ayrı ilgilenmek, tek tek karşılık vermek. Fakat çember daraldıkça, istekler arttıkça, zayıflayıp gücüm tükendikçe ne olacak? Hepsi birbirine girmeyecek mi? Bir düğüm, tam ortasında varlığın. Öff... Birikiyor... Eşyalar, kitaplar, bulaşıklar, kirli çamaşırlar, kâğıtlar, notlar, insanlar, istekler, ilişkiler, karşılıklar, karşılıksızlıklar, beklentiler, tavizler, zaaflar, doğrular ve yanlışlar. Öff... Yorgunsun, yorgun, çok yorgun. Öylesine yorgun ki bir anda üzerine düşen, sana tatlı bir uyku uyutmayacak, bir filmin sonuna kadar seni avutmayacak, bir kitabın sayfaları arasında kaybolmayacak, sevdiğinin gözlerine her zamanki gibi istekle, hep-

sinden arınarak baktırmayacak. Öff... Bu durumda, "şarj" olmaktan başka seçeneğin yok. Gövdeni boşluğa bırakıp tavana uzun uzun bakmaktan başka. Hepsi, her şey, herkes üzerine üzerine gelirken hiçbirini umursamaz gibi, hiçbirine aldırmaz gibi, karşılık vermeden öylece, hiçbir şey yapmadan yatmak... Uyuşmaktan başka seçeneğin yok. Ta ki, sabah olacak, dıt dıt ötecek saat, kalkacaksın, dişlerini fırçalayacaksın, işe gitmek için, hiçbir şey olmamış gibi, kaldığın yerden devam etmek üzere kapıdan çıkacaksın, kapıyı kapatırken anneni bile özlemeyeceksin, aklına gelmeyecek. Yeni bir güne başlayacaksın. Öff... Bir açıklaması var biliyorum kütüphanemdeki kitapların içinde bir yerde bu durumun. Doktora sorsam biliyorum bir teşhis koyacak. Fakat soramam, kalkıp kitaplara bakamam. Halim yok, hiç halim yok.

Değişen

Yaptığın her şeyi bir başkasıyla yapıp bu bambaşka demek. Böyle bir şey. Yerli yersiz boşluk dolduran öpücükler kondurmak yine, başkasının boynuna dudağına. Böyle bir şey. Yine aynı duygularla dokunmak eline, parmaklarının arasındaki serinliğe bir başkasının. Böyle bir şey. Yatağın aynı tarafında yatmak, aynı omzunda yürümek yolda kendiliğinden. Böyle bir şey. Çayı aynı yönde karıştırmak, farklı şekerlerle aynı tadı tutturmaya çalışmak. Böyle bir şey. Suya, havaya, toprağa başka türlü bakmak onlar hep aynıyken. Böyle bir şey. Anlamlar kondurmak terk ettiğin hayata bakarak, hep aynı gelen yaşarken, şimdi buradan farklı gibi gelen. Böyle bir şey. Şu an'ı daha önce nasıl bir an diye algıladığını anımsayarak şöyle böyle. Böyle bir şey. Değişen bir şey, bir şey var mı değişen, var mı bir şey? Böyle bir şey.

Özlem

Kedileri. Eski kedilerimi. Bütün kedilerimi. Hayatıma giren ağaçları. Ahşap evdeki ayvayı, köşe incirini, ıhlamuru; kirazı ve eriği boğaza karşı. Arka bahçedeki kuyuyu. Üzerinde 1967 yazan.

Sanrı

Sana bakıyorum. Karşıma geçmiş, hızla, titrek, tırnak yiyerek yazıyorsun masamda. Yazın büyümüş. Dirseğimde kurşun kalemin sert, hırçın, aceleci ucunu duyumsuyorum. Sonunda, her paragrafın sonunda, dilini, pembe görünmez dilini, üst dudağından yukarı kaydırıp kızıl tüylerine değdiriyorsun, burnunun hemen altındaki alaycı düzlükteki. Dudakların birleşiyor her paragraf açışında. Virgüllerde, noktalarda yanağına doğru çekiyorsun dudak kıvrımını. Bir gamze nasıl yaratılır görüyorum. Biliyorsun uzun zamandır seni izlediğimi, sana baktığımı, görüldüğünü. Neden sonra, kafanı kaldırıp bana bakıyorsun. Gördüğünün ben olmadığını biliyorum, baktığımın sen olmadığını.

Beş çayı

Aklımda hiçbir şey yok, dedi, aklımda çok şey var, dedi. Dedi, sağa dönüyorum hepsi sağa, sola bakıyorum sola hepsi. Önüme döndüğümde hepsi bir arada, dedi, karmakarışık.
Dedim, her şey içte, içte karışık.
Dedi, her ilişki kendi içinde yabanıl.
Dedim, terk edilmekle reddedilmek arasındaki *naif* fark...
Dedi, biri başlamadan biter, diğeri bitmeden başlar.
Mutluluk kalabalıklarda, mutluluk kalabalıklara ait olmakta, mutluluk kalabalıktan uzaktayken mutlu olduğunu duyumsamakta, dedik.

Gri papağan

Birilerinin kalbini dikiyorsunuz, her gün, orada, ışıkların altında, dolma parmaklarınızla. Bazen fonda klasik müzik, sohbet bazen. Uyanınca size teşekkür ediyorlar.
Ben o ışıkların altına henüz yatmamıştım ama bana da aynını yaptınız. Kalbimi diktiniz, hem de her gün, boğazın ışıkları altında. Teşekkür edememiştim. Yaşarken her gün kendime nasıl teşekkür etmeyi unutuyorsam, öyle. Artık edebilirim. Her gün.

Çeçe

Görürsün bedenin sana neler edecek. Geçip, gidecek. Saçına, kıçına değen eller değişecek. Kimi kez eller değil, duyguların değişecek. Bir gün misafirler gelecek ve her ay hunharca gelmeye devam edecek. Geciktikleri zamanlar olacak, korkuyla beklediğin, test ettiğin, acılı zamanlar. Karnın şişecek, göğüslerin inecek, kalçaların genişleyecek. Anlayacaksın ki asıl etmeler şimdi başlayacak.

Belki erkek olsan daha hızlı bir otomobile 1.8'den 4.7'ye, yetmedi Harley, olmadı Kawasaki'ye atlayacaksın. Ama kadınsın. Hızla kırk ikiyi geçtiğini kadınlığından daha yakın başka ne anlayabilir? Bacaklarının sözünü dinlemediğini, ellerinin kremlere doymadığını, saç fırçasının tellerinin seyreldiğini, yüzünün sana gülmediğini göreceksin.

Önce, çok önce, daha on beşinde, yirminde, sen bedenine ne olduğunu anlayamazken, bu kez, sonra, pek az sonra, bedenin sana ne olduğunu anlayamayacak. Yağmurlu, nedense gök gürültülü yağmurlu bir öğlende, bir kafenin olağan uğultusunda gazeteni okurken, parmaklarının manikür sızısı henüz dinmemişken ve aklında sinsi bedeninle ilgili

tek bir düşünce yokken, tanımadığın, iş işten geçtikten sonra da anımsamak istemediğin bir sesle her şey başlayacak ya da bitecek...
"Hey Çeçe... N'olmuşsun sen böyle!"
Sadece dudaklarına ve aralarda çenesine duymadan, aldırmadan, hıhılayarak, yirmi yirmi beş dakika kımıldamadan duracaksın karşısında. Tokalaşırken, o, o an seni değil, oturacağı iskemleyi keserken gizlice taradığın gözlerini bir daha anımsamayacaksın. O an'ı da. Sabah öğlen arası, en tenha saatlerde, haftanın üç günü gelip gittiğin bu kafede bir daha hiçbir şekilde onunla ya da onun gibi sert cisimlerle karşılaşmayacaksın. “Hey Çeçe n'olmuşsun sen böyle?” diyecek hiç kimse çıkmayacak karşına. Her şey yumuşayacak, görürsün. Havan yumuşayacak, bakışların, çizgilerin, hatların, tırnakların, bastığın toprak bile.

Okuma

Daha ne kadar geriden alabilirim ki? Öyküne başlamak için daha ne kadar direnebilirim? Ne kadar başa, başlangıcın gerisine, yeni bir başlangıca yönelir, ağırdan alır, gereksiz ayrıntılarda gezinir, ayak diretirsem o kadar soğuturum hikâyeden kendimi ve seni. Böylece, belki hiç okumazsın düşüncesiyle hiç yazmam hikâyeni.

Migren

— Suyu seviyor muyuz?
— Pek fazla içmem. Ancak...
— Akşamları daha çok içiyoruz!
— Evet, dört beş bardağı buluyor.
— Yemekle?
— Mutlaka. Bir iki bardak.
— Sabah?
— Evet. İçmeden çıktığım azdır.
— Bu boyun temrinini veriyorum size.
— Bu mu?
— Günde üç kez yapacaksınız.
— Yazmak için mi?
— Efendim?
— Bütün bu konuşma.

Kesik kuyruk

Kahvaltıda, alt katta, taşa değen ayak parmaklarıma bakıyorum. Tırnaklarımın uzadığını seziyorum. Kolumdaki saatin saniyesi, o kırmızı, ince, sinsi çubuk, yıl gibi atıyor. Ellerimin üzerindeki bir kıl tanesinin kendini dışarı sürüşünü görüyorum. Zeytinin dalına bağlandığı göbek oylumunda üreyen küflerin oynaşmasını izliyorum. Gözlerim. Gözlerim büyütüyor her şeyi, üst kattaki kertenkeleyi.

Kaçış

Bir hayatın dışına atılmak. Yerinden yurdundan olmak. Yıllardır ekmek aldığın bakkala artık uğrayamamak, önünden bir yolcu gibi geçip gitmek yaşadığın evin. Hiçbir şey eskisi gibi değil. (Yani deprem değil, taşınmak değil, ev sahibinin evi boşalt demesi gibi ama o da değil. *Bizzat,* hayatının içinden çıkarılmak. Kendi hayatının, başkalarıyla birlikte yaşadığın hayatın. Ölüm gibi bir şey. Ama değil.) Sana ait olduğunu sanırken suyun, soluduğun havanın, diktiğin fidanın ağaç olmasını gösterip meyvelerini yemeni sağlayan toprağın... Hepsinin, hiçbirinin aslında senin olmadığını bir anda kavramak. Ya da yavaş yavaş. Onlarsız fakat onlara uzaktan bakarak. Karşı kıyıdan geçerken gözlerini kaçırarak.

Hikâyeci

"Korkma," diyor Reha Amca, "sıkıca tutun, devrilmez, senin ağırlığın ne ki!"
İnce, uzun gövdesine bakıyorum onun. Tırmanmam için naz yapar gibi salınan, budaksız, çıkıntısız bedenine. Kafamı kaldırdıkça topuklarımda buluyorum ağırlığımı, güneş gözümü alıyor, dengemi yitiriyorum. Öyle ulu ki, mahallenin bütün çocukları tepesine çıksa devrilmezdi diye anıyorum.
Artık sıkıntı verdi, biliyorum. Karşımda oturanın yüzünü aklımda tutamadığım, adını sanını dinlemediğim için hikâyeyi ikilediğimde anlıyorum, suratlar düşüyor. Bardağın dibinde kalan, dudak bile ıslatmayacak çay kalıntısı dikleniyor. Üsteleseler de, kesmesem de biliyorum, içlerinden yineliyorlar benimle birlikte.
Bir kere anlatılacak hikâyeler vardır. O türden. Başkasına aktarılmaz. Her seferinde bambaşka seslerle, mimiklerle anlattığı, bir dinleyenin bıkmadan usanmadan kerelerce dinlemeye can attığı hikâyeler anlatan Reha Amca'nın öyküsü, onun hikâyeleri gibi değil işte. Bir kerelik, birden, ani ve olağan.

Aşkolsun!

Dedin ki bana, seni bırakıyorum.
Neden? diyorum.
Özür dilerim, başka birine âşık oldum, diyorsun.
Diyorum ki sana, aşkın özrü olur mu?

10 dakikada renkli baskı

Sansar'ın abisi bir film buluyor. Git yıkat, ne var içinde? görelim. Boşver, diyor Sansar, bayatlamıştır, bir şey çıkmaz. Sen al, bak bakalım, ısrarı. İçinden göz çıkıyor, yürek, görmedim hiç, ölmüş babası çıkıyor ikisinin, keyfi, külü, gençliğimiz bakakalan şimdiki halimize, şiirler yarım dökük, bizi aramayan.

Sansar çıktı telefondan, sesi nezleli. Bir film bulmuş abim, dedi neşeli.

Birine

— Benden uzak duruyorsun.
— Evet, birine benziyorsun.
— O mu seni rahatsız eden, yoksa ben mi?
— Her ikiniz de.
— Birine benziyoruz.

Freud ve yazar

Plastik badanalı bir oda. Su yeşili. Loş. Kişiliksiz. Bizimkiler öne çıksın diye. Karşılıklı oturuyoruz. O bana bakıyor, ben ona. Daha yeni tanıştık, bu yedinci falan, "Ee?" diyor, "anlat bakalım, neler oldu bugün?"

"Terk Edilmenin Tarihi diye bir defter açtım bugün," diyorum, konuşkan.

"Enteresan!" diyor konuşmadan, düz, gözlerime bakarak.

"Defter yanımda değil." diyorum.

Gülümsüyor, burnundan.

"Aslında, yıllarca aynı köşede tezgâh açan bir niyetçinin başka bir semt pazarına geçerek beni ansızın nasıl terk ettiğini yazmayı planlıyordum. İlk cümlem bu olacaktı ancak, sözcüğü sözcüğüne şöyle yazdım: "Terk edildiği ilk günü anımsayan var mı? Sanırım ilk terk edilişim, annemin beni uyutmak için girdiği yatağımdan bir süre sonra usulca çıkıp yan odaya, bir başka yatağa, babamın yanına gitmesidir."

"Tamam!" diyor sonunu beklemeden. Direniyorum.

"İşte burada şaştım kaldım. Ben bunu yazmayı ta-

sarlamamıştım, aklımdan bile geçmemişti fakat..."
Sözümü saatine bakarak olanca sakinliğiyle tekrar kesiyor.
"İşte o da aynını yaptı!" diyor, keyfiyle ekliyor, "Terapi bitmiştir! Psikanalize geçebiliriz."
Sokağa çıkıp durağa doğru yürürken, hayata yaklaştıkça, insanlar bana çarptıkça ağzıma tıkadığı sözcüklerin devamı içeri dökülüyor...
"...fakat ben buna *yazının bilinçaltı* diyorum, siz *senin*."

Pist!

"Terapistler yitirdiklerimizle değil, sahip oldukları-mızla ilgileniyor." dedi tutamağa olabildiğince yapı-şan narin kadın eli.
Otobüs duramadı, bir kedinin arka ayaklarının üze-rinden geçip gitti. Gören olmadı, sürücü ve sağ di-kiz aynasını kapatan ön cama yapışmış bir çocuk hariç.
Sert dönemeci son anda fark eden erkek eli geç de olsa yanıtladı: "Bu nedenle bütün terapistler terk ediliyor."

VEDA

Mezartaşı

Her yağmurda geçiyor. Parmaklarının ucunda. Bir elinde şemsiyesi, çantasında usulca diğer eli. Saçları ensesinde düz kesim, koyu kestane. Yokuş aşağı. Suç işlermiş gibi. Şemsiye annesinindi. Yirmi yıl önce ona kaldı. Çocuksuz.
Gündüzleri, güneşli havalarda da geçiyordur belki, görmüyorum.

Şehre yayılan

Hayatların üzerine hayatlar kuruluyor, ölülerin üzerine ölüler gömülüyor, diye düşündürdü yaslandığı mezarlık duvarı kestaneciye. Evirip çevirdiği kavruk kestaneleri, hayat zorunluluktur yaşam tercih, diye düşündürdü başörtüsünü çekiştiren iki büklüm teyzeye. Taksiye aceleyle binen kravatlı "Ölümden hayat daha güvenilir görünüyor," dedi, "hayattan ölüm." büklüm teyzenin omuzlarına bakarken. Taksiyi kaptıran T cetvelli oğlan "Farkında değildim," dedi. "Sen hiçbir şeyin farkında değilsin çünkü fark değilsin!" dedi taksi şoförü. Her şeye baştan başlamak zorundayım, diye düşündü kestaneci. "Yanlışı bulmak için," dedi büklüm büklüm teyze, başörtüsünü çıkarmış.

Elmalar

Bizim elma bahçemiz var. Kocaman. Toprağı yok. Taş. Taşlardan besleniyor elmalar, şapkalı, sarıklı, oymalı kakmalı, kargacık burgacık yazılı taşlardan. Görevimiz o sulu mu sulu, tatlı mı tatlı elmaları toplamak. Taşlara basamıyoruz, yasak, korkuyoruz da. İple uçup, bir dala konuyoruz. Bir daldan diğer dala, bir ağaçtan diğer ağaca. Topluyoruz, sepet doluncaya, kazaklarımız yırtılıncaya, akşam oluncaya. Diyor ki Halenur, elmadan yaratılmışız, biliyor musunuz? Yere düşürmeyelim sakın, diyoruz.

Saatli Maarif

O sonbahar ayva ağaçlarının dalları ne kadar doluysa, ne kadar çok ayva görürsen kırmızı kamyonların kasalarında, sarı, tüysüz, parlak, tepeleme; işte o kış, esirgenmiş bir ömür gibi kısa ama çok sert geçermiş. Kim anlattıydı bunu? Nereden öğrendiydi? Mezarlıktan beri çıkmıyor aklından.

Mezarlıkta düşen

Taksiyi durdurdu. Çember sakallı sürücüye eğildi, "Eve giremiyorum baba, mezarlığa gidiyorum." dedi soluk soluğa. Soluğu taze kazılmış toprak, servi rüzgârı, dua.
"Çek," dedi arka koltuktaki adam, "mezarlığa."

Değirmendere'de son gün

Uyandı, teyzem. Gün, öylesine güzel ki bugün. Bugün, bütün bir gün, ömrümün tamamı olsun, diledi.

diyemedim.

Enişte dedi ki, şahidim olur musun?
Soğuk, loş, küflü bir evlendirme salonunun ortasında ben, kolumdaki çaresiz eli, bir süre durduk; yetmiş yaşında bir adam hayata asılıyor; ben şahidim kendimi bildim bileli, kolumu acıtıyorsun enişte, bak ölülerimiz bize bakıyor, bekletmeyelim,

Zilde adı kaldı

Dükkâna malzemeleri taşıyacak kamyonet yanaşsın diye, kapıya uygunsuz park eden Doğan görünümlü Şahin'in sahibini bulmak için apartmanın altı numaralı dairesine çıktım. Bitişik dükkânın çırağı zilde Nurettin yazar demişti. Çok geçmeden kapı otomatiğine bastılar apartmanın. İsim aklımda daire kapısına tırmandım, gözetleme deliğinden rahatça görüleceğim şekilde dikildim. Nurettin Bey'in elbette çocuğu açtı kapıyı. (Çocuklar korkmadan kapı açarlar her şeye çünkü.) Ancak kapıyı açan bu kız çocuğu, ben yaşlarda, kara gözlü, ay suratlı, her mahallede bulunabilecek henüz evlenmemiş, mahalleliye göre geçkin, alt sokaktaki kahvehanedekilere göre pişti, vapur iskelesinin gişecisine göre keşişlemeden, yani tuhaf, kara bir kızdı.

"Nurettin Bey evde mi?" diye sordum, daha önce diğer daire kapılarında edindiğim deneyim ve alışkıyla. Otomobili dükkânın önünden çekecek kişi evin babasıydı ve aracılarla lafı uzatmanın bir anlamı yoktu. Kara kız (ve benden uzun), bir an ne diyeceğini bilemeden bakakalırken, içeriden ondan beş altı yaş genç, neşeli, başka bir ses geldi...

"Nurettin Bey evde yok, artık burada oturmuyor ki!"
Zile baktım. Dairenin zilinde apartmanınkinde olduğu gibi Nurettin Şahin yazıyordu. Bakışıma, utanarak bir yanıt verme zorunluluğu duydu kara kız (ve benden kara), "Babamız, Nurettin Bey. Yakın bir zamanda kaybettik de, öldü, zilde adı kaldı."

Aslında öykü burada bitti. Ancak hikâye önümde, inadına durmuyordu.
Araba için geldiğimi, arabayı dükkân kapısının önünden almaları gerektiğini, diler(ler)se onlar için benim çekebileceğimi söylerken buldum kendimi. Kara kız (ve benden soğukkanlı), koridordaki komodinin üzerinde anahtarları aramaya koyuldu kendinden yaşça küçük sesin yönlendirmesiyle. Buldu. Sevecenlikle bana uzattı. Ben, anahtarları alırken, gözlerinin içine bakıp, o kara kızdan, (ve bana benden daha güvenli), tam da anahtarları avcuma bırakırken kırık dökük bir özür diledim. Kara kız (ve benden üzgün), sadece gülümsedi.
Arabayı yol kenarına aldıktan sonra ayrımsadım ki, anahtarlar iki saattir cebimde. Tekrar yukarı çıktım, onları geri verdim. Her şey iki saat öncesinin aynıydı.

İntihar

Kendini merak ettiği için mi yaşıyor insanlar?
Ölümü bu nedenle mi bekliyorlar?

Yılankavi

"Yılankavi kıyılar," diyor Memed, anımsamıyor, nerden duymuş.
"Okumuşsundur," diyorum buğulu.
"Yok," diyor.
"Düşünde görmüşsündür sözcüğü."
Gülüyor.
Gülüşü aramızda, masanın ortasında, meze tabaklarının biraz üstünde, boşlukta.
Zeytine uzanıp dağıtıyoruz aynı anda. Göz göze gelmeden. Ben sola, o sağa kaydırıyor. Bende salon var, onda pencere. Dışarıdakilerle içeridekiler çakışmayacak, biliyor, zoruyla oynuyoruz.
"Kuşlar?" diyor.
"Yok." diyorum.
"Servi?"
"Yok."
"Çocuklar?"
"Var, iki tane!"
"Biri gidecek, biri kalacak," diye bozuyor oyunu, sözlerini gözlerimin içine dikerek. Ardından neler yapmam gerektiğini anlatmaya başlıyor, sakin. İçinde yılankavi sözcüğü geçen bir konuşma.

Bekleyiş

Tozumu çamur kıldı bir su. Biliyorum ki, bir suçu yok. Yeteri kadar beklersem su gidecek, çamur susuz kalacak, katılaşacak, kuruyacak ve dökülecek. Yeniden toz olacak. Rüzgâra dönecek. Geldiği gibi. Fakat su, arı. Bir yerde beklemişliği yok. Gideceği yeri bilmiyor, toy. Geldiği yer uzak, neredeyse, unutmuş.

İmamın armağanı

İmam ve oğlu yan yanalar. Karşılarında otuz beş yaşında bir adam. Adam, ikisine bakarken, yirmi bir yıl öncesine gidip dönüyor bir an, buraya ilk geldiği güne: İmamın oğlu, tıpkı imamın gençliği!
Toparlanıp, "Senin baban sabah ezanlarını ne güzel okurdu," diyor.
İmam "Artık oğlum okuyor, ben emekli oldum," diye yanıtlıyor ağzındaki tek dişle.
"Evet," diyor oğul, gururla, "ben okudum da imam oldum."
Hayallah! Sesleri bambaşka!
Adam ertesi sabah, yirmi bir yıl sonraki ilk sabah, yarı uykulu yarı uyanık yine duyuyor sabah salâsını sıcacık yatakta. Yıllar yıllar sonra yeniden yaşıyor ölümle dirim arasındaki mahmur gelgiti. Diyor ki, son anda, derin uykusuna dönmeden, "Ne garip, okurken tıpkı babası!"

Tokat

Bugün, hayatında hiç tokat yemeden ölen birini gördüm, dedi çocuk. Yalan! diye haykırdı babası, elini kaldırarak.

Allahım şunu öldür!

Saçlarını salıyor. Kalçalarını sallıyor. Radyonun ayarını bozuyor. Olmayan istasyonlar buluyor. Sabun, patiska, toprak kokuyor. Önüne gelenle yatıyor.
Allahım şunu öldür!
Denize bakmasını bilmiyor, göğü tutmasını. Perdeyi örtmüyor. Yüzüme bakmıyor. Yüzümdeki gölgeyi kovmuyor. Beni kaç kez gördüğünü saymıyor.
Allahım şunu öldür!
Üstüme üstüme geliyor. Memelerini burnuma sokuyor. Ilık ılık süt veriyor. Önlük bağlıyor boynuma. Çorbayı kaşık kaşık tıkıyor.
Allahım şunu öldür!
Kanımı emiyor. Hortum sokuyor. Altıma sürgü koyuyor. Kıçımı siliyor. Beni çocuk gibi, beni erkek gibi, kadın gibi beni, ceset gibi görmüyor.
Allahım şunu öldür!
Bana çarşaf, bana bakkalın kapısı, bana otobüs tutamağı, bana hamburger kâğıdı, bana uzaktan kumanda, bana tüpgaz, bana bozuk para gibi dokunuyor.
Allahım şunu öldür!
Dokunduğunu bilmeden. Lodosu, poyrazı ayırt et-

meden. Allahım rüzgârda eteklerini tutarak. Şunu saçlarından kavrayarak...
Allahım öldür!
Önce yaz geliyordu, sonbahar sonra. Yine ilkbahar gelmeyecek ve yine yaz bana!
Şunu öldür allahım!
Yağmur oluklardan akıyor, kaldırım taşları gevşiyor allahım. Boğazımdan seller akıyor, bana hadi diyor allahım.
Allahımallahımallahım!
Toprakla ört belleğini boşalt saçlarını dök kemiklerini çürüt gözlerini erit bana annesini babasını ilk aşkını anlat günahın yüceliğini kâğıdın inceliğini ters açılar toplamını tahta kurtlarını bulutların ürperişini böreğin açılışını sütün kesilişini sıcağın soğuğunu tatlının acısını yok oluşun var oluşunu sıfatın sıfatını...

Son kullanma tarihi

Ondan uzun yaşar mıyım? diye düşünüyor, her yeni ilaç kutusuna bakıp.

Erken teşhis

Yazık ki sonunu biliyorum öykünün. Oysa her zaman sonunu bilmeyen hikâyeler anlatmak isterdim. Belki zamanında başlasaydım, böylesine geç kalmazdım. Sondayım. En sona doğru yaklaşmaktayım. Sonun sihrine, çekiciliğine kapılmaktayım. En sonun o en karanlık, en ürkünç, en çaresiz, en cesur en son demlerini yaşamaktayım. Yazık, çok yazık, sonunu bilmiyorsunuz öykünün.

Fetva

— Bir hadis-i şerifte insanlar uykudadır, ölünce uyanırlar der. Dünyâ hayatı rü'yâdır gibidir. Mevt uyandırıp, rü'yâ bitecek, hakîkî hayât başlayacaktır. Müslümanın ölümü, hayâttır. Hem de sonsuz hayât.

Ölümü sık sık hatırlayınız kardeşlerim, tasavvufçulardan bazıları, her gün bir kerre hatırlamağı âdet edinmişlerdi. Buhâri, her gün yirmi kerre kendini ölmüş, mezara konmuş düşünürdü.

Ölmek varlığı bozmayan bir iştir. Mevt, ruhun bedene olan bağlılığının sona ermesidir. Ruhun bedenden ayrılması, insanın bir halden bir başka hale dönmesidir. Bir evden bir başka eve göç etmesidir. Tıpkı şu dışarıdaki, başucunda oğulu bekleyen merhume Selime Hanımefendi gibi. Bakınız kardeşlerim bakınız, çocuk kendini nasıl da tutuyor! Oğlum! Allah korkusundan ağlamak kalbin cilâsıdır. Ağla evlâdım! Kahkaha ile gülmek kalbin zehiridir. İki zıddan birini sevmek, diğerine düşmanlığı îcâb eder. Muhabbete müdâhene sığmaz. Ağla evlâdım!

Bir dahaki fetvâmızda ölüm hastasının satış ve hediye yapması, olgun ruhlardan nasıl istifade edileceği gibi konulardan konuşacağız kardeşlerim.

Rastlantı

Yıllar yıllar önce, seni yeni yitirdiğimizde, okuldan çıkmış, bastığım yeri bilmeden eve doğru yürüyordum. Bahardı, rüzgâr vardı, nedensiz. Hastanenin kapısında, bankların birinde seni gördüm. Manton vardı üzerinde, Şık Konfeksiyon'dan gizlice taksitle aldığın, kuşağını sıkıca bağlamışsın. Burada ne işin var, niye kapıda oturuyorsun? diye düşünüyorum yaklaştıkça. Arkadan girer her zaman, garajla morgun önünden geçer, yemekhanenin kapısından el sallar, aşçıbaşı içeriye alır. Yemek kokuları arasında bir süre bekler, servis asansörüyle doktora çıkar. Bu rüzgârda, vatandaş gibi kapıda niye bekliyorsun?

Burada ne arıyorsun oğlum? Okuldan mı geliyorsun? Bensiz sabahlar nasıl? Siyah, havludan kısa kollu tişörtünü giymişsin. Bu altındaki Salı Pazarı'ndan aldığımız pantolon değil mi, beyaz? Yakışmış, kirleteceksin. Sen daha önce bu ikisini giymemiştin? Hayatın değişkenliği üzerine mi düşünüyorsun? Kimle konuşuyorsun böyle sessiz? Hani sabah camdan dışarıya bakmadan giysi seçmezdin? Bu siyah palto da nesi? Üşütüyor mu ölüm düşüncesi

seni? Hani sabahki haleti ruhiye seçtirir derdin renklerini? Bugün siyah ve beyazsın. Kutsal Meryem'le barışık. Terleyeceksin, güneş yer yer vuruyor, ısırır enseni, rüzgâra aldırma, istersen çıkart paltonu. Yanıma uzan. Yorgun görünüyorsun.

Gece kelebekleri

Ölülerin ruhudur. Bana annem anlatmıştı.

Mektup

Seni aşkla büyüttüm, sen aşk çocuğusun, önceki yüzyılın. Baban aşçıydı, annen Yehova Şahidi, ablan defne yaprağı. Sen ardıç çocuğusun, keçiboynuzuyla beslendin, kemiklerin güçlü bu nedenle, miden hassas, ağlamazsın. Teyzelerini, dayılarını, anne babanı gömdün ve bazı defterlerini. Kuleli'nin önünde geleceğini yitirdin, girmediğin sınavları geçtin, okumadığın okulları bitirdin. Sen dua çocuğusun, seni ölüm korudu, özlem, şefkat, sabah yatağına giriveren ılık yalnızlık ve bunun gibi şeyler. Ne varsa aklında vardı, öğrendin, sakladın. Sen kıyı çocuğusun, tuz kokar kulakların. Yüzmeyi, balık tutmayı, ağaca tırmanmayı, yazmayı zamanında öğrenemedin. Seni futbol oynarken göremedim, bir kızla el ele tutuşurken, imza atarken, çocuk severken, sigara içerken, işçi olurken, işçi alırken, işten atılırken, öpüşürken, küfür ederken, bir aradayı ayrı yazarken. Gençliğini göremedim senin, sen gençliğimin çocuğusun. Otuzunu, kırkını, ellerindeki kırışıkları, belinin kalınlaşmasını, kamburunu, dirseklerinin beyazını, eskiyen sözcüklerini. Aşkı sana ben öğrettim, karşılıksızlığı, gitmeyi, yarım bırakmayı

Düş

Sen şimdi uyuyorsun. Öyle dediler. Doğrudur. Biz seni ziyaretten geliyoruz. Hazırlanıp gitmiştik. Sen bizle konuşmadın, uyuyordun, biz biraz seyrettik seni, sonra gittik. Uyanınca bizi sorarsan eğer biz geri geleceğiz dedik. Olur dediler, siz gidin dediler, biz de geldik. Şimdi biz oturuyoruz. Sen uyuyorsundur hâlâ, gözünü açmamışsındır. Biz birbirimize bakıyoruz. Bir şey söylemeden, sana bakar gibi karşılıklı bakışıyoruz. Su kaynadı kaynıyor. Demlik çaydanlığa vuruyor. Ablam yavaşça kalkıyor, bergamot kokusuyla dönüyor. On dakika sonra içeriz. Belki uyanırsın. Olmaz a, diyor babam, uyanırsa gider sorarsın, tek şekerli mi? Elbette uyanırsan. Uyurken bir şey içilmez. Uyurken düş görülür. Sen şimdi göremezmişsin. Görmen için uyanman gerekirmiş, yani düş gördüğünü anlaman için. Anımsaman da gerekliymiş. En önemlisi oymuş, uyanınca anımsaman gördüğün düşleri. O zaman her şey yolundaymış. Biz giderken dedik, uyanırsa dedik, düşünde görmüşse bizi, anımsarsa, isterse görmek, çağırın biz geliriz dedik.

Haber

Kuledibi Hastanesi'nde bir kadın, *yağmur yağıyor*, pencereden dışarıya bakıyordu. Bir adam, *ardında duruyor*, kadını boş gözlerle izliyordu. Pervazda *yalıngöz* bir kertenkele, bir gözü kadın, bir gözü adam, kuyruğunu ağırca sallıyordu. Şimşek çakmıyordu. Rüzgâr esmiyordu. Yağmur usulca yeryüzüne iniyor, *hava aydınlıktı*, telaşlı kaldırımları, ölümlü dünyalıları ıslatıyordu. Ameliyat kapısı, *çift menteşeli, ortadan bölmeli, alüminyum kaplı, darbeli, deneyimli,* bir elce itildi, diğer yanı içeride kaldı. Beyaz *önlüğün kolundan çıkan* el *kadını izleyen* adamın sırtına kondu. Adam *omzuna konan ele* bakmadı. Penceredeki kadın ardına döndü, her iki adama da gülümsedi, dinlemeye başladı.

Veda

Korkmadan, acımadan, tiksinmeden sana bakıyorum. Çamaşır suyu kokan beyaz çarşafta uzanışına. Yüzündeki yorgunluğa. Çaresizliğimizin sana yaptıklarına. Çöken gözlerin, yarısı dökülen saçların, şakaklarında son gücüyle çırpınan kırgın damarların. Güzelliğine bakıyorum senin, hastalığın sana verdiği bu garip, bu başka güzelliğe. Beni her yaşın, her duruşun, her bakışın, her giydiğinle büyülüyor, her evrene âşık ediyorsun.

Ceza

Ölümün gerçek olduğunu
seni yitirene kadar bilmiyordum.
Ölümün gerçek olduğunu
seni yitirene kadar bilmiyordum.
Ölümün gerçek olduğunu
seni yitirene kadar bilmiyordum.
Ölümün gerçek

Son

Okuyorsunuz ve sağsınız.
Ölüyüm ve yazamam.

Sait Faik Abasıyanık
- Semaver
- Sarnıç
- Şahmerdan
- Lüzumsuz Adam
- Birtakım İnsanlar
- Kayıp Aranıyor
- Havada Bulut
- Havuz Başı
- Kumpanya
- Mahalle Kahvesi
- Son Kuşlar
- Alemdağ'da Var Bir Yılan
- Karganı Bağışla
- Mahkeme Kapısı

Peter Ackroyd
- Chatterton
- İngiliz Müziği
- Doktor Dee'nin Evi

Gilbert Adair
- Kapalı Kitap
- Kulenin Anahtarı
- Yazarın Ölümü

Adonis
- Arap Poetikası

Adalet Ağaoğlu
- Yazsonu
- Ölmeye Yatmak
- Bir Düğün Gecesi
- Hayır
- Geçerken
- Toplu Oyunlar I, II, III
- Karşılaşmalar
- Başka Karşılaşmalar
- "Fikrimin İnce Gülü"
- Üç Beş Kişi
- Ruh Üşümesi
- Gece Hayatım

Samet Ağaoğlu
- Bütün Öyküleri

Gülten Akın
- Toplu Oyunlar

Sabahattin Kudret Aksal
- Öyküler
- Oyunlar
- Denemeler, Konuşmalar

Ömer Asım Aksoy
- Türkçe Bir Hayat

Hulki Aktunç
- Bir Çağ Yangını
- Son İki Eylül
- Erotologya? - Bir Türk Erotologya'sına Giriş İçin Denemeler
- Toplu Öyküler I
- Toplu Öyküler II

Sabahattin Ali
- Değirmen
- Sırça Köşk
- Yeni Dünya
- Kağnı, Ses, Esirler (Oyun)
- Kürk Mantolu Madonna
- İçimizdeki Şeytan
- Markopaşa Yazıları ve Ötekiler
- Kuyucaklı Yusuf
- Çakıcı'nın İlk Kurşunu
- Bütün Romanları
- Mahkemelerde (haz. Nüket Esen - Nezihe Seyhan)

Çetin Altan
- Şeytanın Gör Dediği
- Kalem Bahçelerinden Yedi Hayat
- Kadın, Işık ve Ateş
- Kavak Yelleri ve Kasırgalar

Şavkar Altınel
- Kvangvamun Kavşağı

Metin Altıok
- Şiirin İlk Atlası

Selçuk Altun
- "Yalnızlık Gittiğin Yoldan Gelir"
- "Bir Sen Yakınsın Uzakta Kalınca"

Nurullah Ataç
- Günlerin Getirdiği - Sözden Söze
- Karalama Defteri - Ararken
- Diyelim - Söz Arasında
- Okuruma Mektuplar - Prospero
- Günce (2 cilt)
- Söyleşiler
- Dergilerde

Yusuf Atılgan
- Aylak Adam
- Anayurt Oteli
- Canistan
- Bütün Öyküleri

Ece Ayhan
- Morötesi Requiem
- Başıbozuk Günceler
- Aynalı Denemeler
- Dipyazılar
- Sivil Denemeler Kara
- Hay Hak! Söyleşiler

Bir Şiirin Bakır Çağı
Hoşça Kal - Ece Ayhan'dan İlhan Berk'e Mektuplar

Ingeborg Bachmann
Otuz Yaş - Bütün Öyküler
Malina

Semih Balcıoğlu
Önce Çizdim, Sonra Yazdım

Tuna Baltacıoğlu
Yeni Adam Günleri
Savaş İçinde Barış

Selçuk Baran
Güz Gelmeden

Roland Barthes
S/Z

Enis Batur
E/Babil Yazıları
Yazının Ucu
Bu Kalem Mel0n©
Bu Kalem Bukalemun
Aciz Çağ - Faltaşları
Issız Dönme Dolap
Acı Bilgi
Smokinli Berduş
Kum Saatından Harfler
Başka Yollar

Taner Baybars
Uzak Ülke: Bir Kıbrıs Çocukluğu

Vüs'at O. Bener
Dost - Yaşamasız
Bay Muannit Sahtegi'nin Notları
Siyah - Beyaz
Mızıkalı Yürüyüş - Kara Tren
Buzul Çağının Virüsü
Ihlamur Ağacı - İpin Ucu
Kapan

Yiğit Bener
Eksik Taşlar
Kırılma Noktası

Walter Benjamin
Tek Yön
Bin Dokuz Yüzlerin Başında Berlin'de Çocukluk

İlhan Berk
El Yazılarına Vuruyor Güneş
Uzun Bir Adam
Kanatlı At
Logos
Poetika

Niyazi Berkes
Asya Mektupları

Thomas Bernhard
Odun Kesmek
Bitik Adam
Eski Ustalar
Ses Taklitçisi

Louis De Bernières
Yüzbaşı Corelli'nin Mandolini

Yves Bonnefoy
Olasılık Dışındaki

Aydın Boysan
Yüzler ve Yürekler
İstanbul'un Kuytu Köşeleri
Nereye Gitti İstanbul?

Louis Breger
Freud - Görüntünün Ortasındaki Karanlık

Cihat Burak
Cardonlar
Yakutiler
Zenci Kalınız!

Sevim Burak
Ford Mach I
Yanık Saraylar
Sahibinin Sesi

Michel Butor
Michel Butor Üstüne Doğaçlamalar

A.S. Byatt
Çeşm-i Bülbülün İçindeki Cin

Halûk Cansın
Unutmaya Kıyamadıklarım

Julio Baquero Cruz
Mezbahanın Mimarisi

Italo Calvino
Görünmez Kentler
Palomar

Anton Çehov
Yeni Bulunmuş Hikâyeler

Evliya Çelebi
Günümüz Türkçesiyle Evliya Çelebi Seyahatnâmesi: İstanbul (2 cilt)

Asaf Hâlet Çelebi
Bütün Yazıları

Ayşegül Çelik
Korku ve Arkadaşı

Burçak Çerezcioğlu
Mavi Saçlı Kız

Osamu Dazai
Batan Güneş
Mor Bir Serserinin Gezi Notları

Gilles Deleuze - Félix Guattari
Kafka - Minör Bir Edebiyat İçin

Rosie Pinhas-Delpuech
Bizans Süiti
Osman Deniz
Parola Harbiyeli Aldanmaz
Oğuz Demiralp
Okuma Defteri
Kutup Noktası
Kör Okur
Mehmet H. Doğan
Şiir ve Eleştiri
Tekrarın Tekrarı
Şiir, Bugün
Alçak Uçuş
Ahmet Muhip Dranas
Yazılar
Sezer Duru - Orhan Duru (haz.)
O Pera'daki Hayalet
İlhan Durusel
Karakalem Requiem
Ferit Edgü
Doğu Öyküleri
Yazmak Eylemi
Seyir Sözcükleri
Kimse
O / Hakkari'de Bir Mevsim
Av
Çığlık
Tüm Ders Notları
Bir Gemide
Eylülün Gölgesinde Bir Yazdı
İşte Deniz, Maria
İlk Öyküler Kaçkınlar / Bozgun / Devam
Şimdi Saat Kaç
Paul Eluard
Gala'ya Mektuplar
Azad Ziya Eren
Sakızköy Günceleri
Tuncer Erdem
Hayalifener
Moris Farhi
Yabanda Yolculuk
William Faulkner
Abşalom, Abşalom!
Kurtar Halkımı Musa
Köy
Max Frisch
Stiller
Beşir Fuad
Şiir ve Hakikat
Memet Fuat
Duyumsanmayan Karanlık

Füruzan
Berlin'in Nar Çiçeği
Gül Mevsimidir
Parasız Yatılı
Balkan Yolcusu
Gecenin Öteki Yüzü
Kırkyedi'liler
Benim Sinemalarım
Kuşatma
Redife'ye Güzelleme
Yeni Konuklar
Ev Sahipleri
Sevda Dolu Bir Yaz
Toplu Öyküler
Adèle Geras
Troya'da Aşk
Akşit Göktürk
Çeviri: Dillerin Dili
Ada
Okuma Uğraşı
Sözün Ötesi
Eser Gürson
Edebiyattan Yana
Hermann Hesse
Narziss ve Goldmund
Boncuk Oyunu
Bozkırkurdu
Gertrud
Rosshalde
Knulp
Doğan Hızlan
Saklı Su
Güncelin Çağrısı
Mavi Bereli
Şiir Çilingiri
Düzyazı Ayracı
Yalnızlık Kahvesi
Edebiyat Dönencesi
Sâdık Hidâyet
Aylak Köpek
Diri Gömülen
Vejetaryenliğin Yararları
Hacı Aga
Üç Damla Kan
Kör Baykuş
Alacakaranlık
Kurt Hofmann
Thomas Bernhard'la Konuşmalar
Park Honan
Shakespeare: Bir Yaşam

Vecihi Hürkuş
Bir Tayyarecinin Anıları
Emin Nedret İşli (haz.)
Şevket Rado'ya Mektuplar
Meldâ Kaptana
Ben Bir Bizans Bahçesinde Büyüdüm
Seyfi Karabaş
Dede Korkut'ta Renkler
Güneş Karabuda
İndim Zaman Bahçesine
Zaman Bahçesinden Portreler
Zoraki Randevular Parkı
Şadan Karadeniz
Ölümsüz Adagio'lar
Fındıkfaresiyle Bilgisayar Faresi
Anna Kavan
Buz
Hamdi Koç
Çocuk Ölümü Şarkıları
Melekler Erkek Olur
Çiçeklerin Tanrısı
Uğur Kökden
Geçmişe Açılan Pencere
Düşlerin Günbatımı
Uzun Gecenin Tutsakları - Barış Derneği Cezaevi Günlüğü (1982)
Kuğular, Kanallar, Salkımsöğütler
Onat Kutlar
İshak
Claude Lanzmann
Shoah
D.H. Lawrence
Lady Chatterley'in Sevgilisi
Jean Leproux
Renée Vivien'den Kerime'ye Mektuplar
Norman Lock
Göçmenler - Joseph Cornell'in Operaları
Amin Maalouf
Ölümcül Kimlikler
Semerkant
Afrikalı Leo
Tanios Kayası
Yüzüncü Ad
Doğunun Limanları
Uzaktan Aşk
Işık Bahçeleri
Yolların Başlangıcı
Jamal Mahjoub
Raşid'in Dürbünü
Nasuh Mahruki
Bir Hayalin Peşinde - Yedi Zirveler
Bir Dağcının Güncesi
Everest'te İlk Türk
Asya Yolları, Himalayalar ve Ötesi
Giorgio Manganelli
Düzyazının İnce Sesi
Alberto Manguel
Okumanın Tarihi
Palmiyelerin Altında Stevenson
Nezihe Meriç
Korsan Çıkmazı
Yandırma
Toplu Öyküler 1
Toplu Öyküler 2
Alacaceren
Toplu Oyunlar
Çavlanın İçinde Sessizce
Gustav Meyrink
Golem
İlhan Mimaroğlu
New York Kapı Dışı Sanatı
Robert Musil
Yaşarken Açılan Miras
Mustafa Sait Bey
Avrupa Seyâhatnâmesi (1898)
Rauf Mutluay
Sebiller Su Vermiyor
Bende Yaşayanlar
Fethi Naci
Türk Romanında Ölçüt Sorunu
Eleştiri Günlüğü - I (1980 - 1986)
Gücünü Yitiren Edebiyat
Eleştiri Günlüğü - II (1986 - 1990)
Roman ve Yaşam - Eleştiri Günlüğü - III (1991 - 1992)
"Dünya Bir Gölgeliktir"
Reşat Nuri'nin Romancılığı
Sait Faik'in Hikâyeciliği
Yaşar Kemal'in Romancılığı
Nâzım Hikmet
Oyunlar - 1
Ocak Başında
Kafatası
Bir Ölü Evi
Unutulan Adam
Bu Bir Rüyadır
Oyunlar - 2
Yolcu
Ferhad ile Şirin
Sabahat
Enayi

Oyunlar - 3
İnsanlık Ölmedi Ya
Allah Rahatlık Versin
Evler Yıkılınca
Yusuf ile Menofis
İvan İvanoviç Var mıydı Yok muydu?
Oyunlar - 4
İstasyon
İnek
Demokles'in Kılıcı
Tartüf-59
Oyunlar - 5
Kadınların İsyanı
Yalancı Tanık
Kör Padişah
Her Şeye Rağmen

Yazılar - 1
Sanat, Edebiyat, Kültür, Dil
Yazılar - 2
(1924 - 1934)
Yazılar - 3
(1935)
Yazılar - 4
(1936)
Yazılar - 5
(1937 - 1962)
Yazılar - 6
Konuşmalar

Romanlar - 1
Kan Konuşmaz
Romanlar - 2
Yeşil Elmalar
Yaşamak Hakkı
Romanlar - 3
Yaşamak Güzel Şey Be Kardeşim

Masallar, Hikâyeler - 1
Hikâyeler
Masallar, Hikâyeler - 2
Çeviri Hikâyeler
Masallar, Hikâyeler - 3
Orman Cücelerinin Sergüzeşti
Sevdalı Bulut
Sevda Masalları
Öbür Masallar

Behçet Necatigil
Ertuğrul Faciası
Bütün Radyo Oyunları
Serin Mavi
Düzyazılar 1 - 2
Mektuplar

Avni Okar
Türkiye'de Tayyarecilik

Ahmet Oktay
Gece Defteri
Şairin Kanı / Yazınsal Eleştiriler 1 - 1954/2000
Anlatıların Aynası

Canip Orhun
Cranwell Hatıraları - Bir Havacı Teğmenin Anıları

Emin Özdemir
Dilin Öte Yakası

Tezer Özlü
Eski Bahçe Eski Sevgi
Yaşamın Ucuna Yolculuk
Çocukluğun Soğuk Geceleri
Kalanlar
Zaman Dışı Yaşam

Mahir Öztaş
Ruh İkizini Arar
Soğuma
Korku Oyunu
Ay Gözetleme Komitesi
Bir Arzuyu Beslemek

Orhan Pamuk
İstanbul - Hatıralar ve Şehir

Georges Perec
Yaşam Kullanma Kılavuzu
Doğdum

Robert Pinget
Fantoine ile Agapa Arasında
Sorgulama
Mösyö Songe
Libera

Jan Potocki
Hafız'ın Yolculuğu

Marcel Proust
Çiçek Açmış Genç Kızların Gölgesinde
Guermantes Tarafı
Mahpus
Sodom ve Gomorra
Swann'ların Tarafı
Albertine Kayıp
Yakalanan Zaman

Şevket Rado
Sözün Gelişi

Alain Quella - Villéger
Pierre Loti: Gezegen Seyyahı

Oliver Sacks
Karısını Şapka Sanan Adam
Sesleri Görmek

Renkkörleri Adası
Uyanışlar
Tungsten Dayı - Kimyasal Bir Çocukluğun Anıları

J.D. Salinger
Franny ve Zooey
Çavdar Tarlasında Çocuklar
Dokuz Öykü
Yükseltin Tavan Kirişini Ustalar...

Ayşe Sarısayın
Çok Şey Yarım Hâlâ

Bruno Schulz
Tarçın Dükkânları

Isaac Bashevis Singer
Toplu Öyküler
Meşuga

Philippe Sollers
Stüdyo
Sabit Tutku

Luan Starova
Keçiler Dönemi
Babamın Kitapları

Mine Söğüt
Adalet Cimcoz - Bir Yaşamöyküsü Denemesi
Beş Sevim Apartmanı

Cemal Süreya
Şapkam Dolu Çiçekle ve Şiir Üzerine Yazılar
Günler
"Güvercin Curnatası" Konuşmalar, Soruşturma Yanıtları
Onüç Günün Mektupları

Ferhan Şensoy
FerhAntoloji

Levent Şentürk
Yerdeğiştirmeler Seçkisi

Viktor Şklovski
Zoo

Ülkü Tamer
Yaşamak Hatırlamaktır
Alleben Öyküleri

Ahmet Hamdi Tanpınar
Mahur Beste
Beş Şehir
Huzur
Saatleri Ayarlama Enstitüsü
Yahya Kemal
Mücevherlerin Sırrı
Edebiyat Dersleri
Bütün Öyküleri

Elçin Tapan
Ben Mutlu Bir Down Annesiyim
Devam Eden Hikâyemiz

Ali Teoman
Pervaneler
Uykuda Çocuk Ölümleri

Semih Tezcan
Dede Korkut Oğuznameleri Üzerine Notlar

Aslı Tohumcu
Abis

Meral Ataç Tolluoğlu
Babam Nurullah Ataç
Küçük Hanım Meralika

Mahmud Nedim bin Tosun
Aşçıbaşı

Vedat Nedim Tör
Yıllar Böyle Geçti

Ahmet Nedim Servet Tör
Nevhîz'in Günlüğü

İbn Tufeyl - İbn Sina
Hay Bin Yakzan

Bedrettin Tuncel
Seçme Yazılar

Ayfer Tunç
Aziz Bey Hadisesi
Mağara Arkadaşları
Bir Maniniz Yoksa Annemler Size Gelecek
Taş-Kâğıt-Makas

Güven Turan
Yazıyla Yaşamak
Düş Günler
Üçlü

Hesabali Turan
Bir Eğitimcinin Öyküsü

Serdar Turgut
Şahsi Bir New York Biyografisi

Orçun Türkay
Peri Masalları

Cahit Uçuk
Bir İmparatorluk Çökerken... Anılar
Erkekler Dünyasında Bir Kadın Yazar - Silsilename I
Yıllar Sadece Sayı - Silsilename II

Faruk Ulay
Amber
Beldeler Kitabı
Tuhaf İnsanlar Zamanı

Kemal Uluer
Başucumda Hayat - Mutlu Bir Ölümün Güncesi

Mina Urgan
- Virginia Woolf
- D.H. Lawrence
- Bir Dinozorun Anıları
- Bir Dinozorun Gezileri
- İngiliz Edebiyatı Tarihi

Tomris Uyar
- İpek ve Bakır
- Güzel Yazı Defteri
- Gündökümü I - Bir Uyumsuzun Notları
- Gündökümü II - Bir Uyumsuzun Notları
- Ödeşmeler ve Şahmeran Hikâyesi
- Yürekteki Bukağı
- Dizboyu Papatyalar

Artun Ünsal
- Benim Lokantalarım
- Kâmil ile Meryem'e Dair

Fikret Ürgüp
- Dosdoğru Günlük

Orhan Veli
- Şairin İşi - Yazılar, Öyküler, Konuşmalar

Bern Witte
- Walter Benjamin

Hüseyin Cahit Yalçın
- Tanıdıklarım

Murat Yalçın
- Aşkımumya
- Hafif Metro Günleri
- İma Kılavuzu

Sadık Yalsızuçanlar
- Sırlı Tuğlalar
- Hiç

Yaşar Kemal
- Fırat Suyu Kan Akıyor Baksana – *Bir Ada Hikayesi 1*
- Karıncanın Su İçtiği – *Bir Ada Hikayesi 2*
- Tanyeri Horozları – *Bir Ada Hikayesi 3*
- İnce Memed 1
- İnce Memed 2
- İnce Memed 3
- İnce Memed 4
- Ortadirek – *Dağın Öte Yüzü 1*
- Yer Demir Gök Bakır – *Dağın Öte Yüzü 2*
- Ölmez Otu – *Dağın Öte Yüzü 3*
- Demirciler Çarşısı Cinayeti – *Akçasazın Ağaları 1*
- Yusufçuk Yusuf – *Akçasazın Ağaları 2*
- Yağmurcuk Kuşu – *Kimsecik 1*
- Kale Kapısı – *Kimsecik 2*
- Kanın Sesi – *Kimsecik 3*
- Teneke
- Binboğalar Efsanesi
- Ağrıdağı Efsanesi
- Hüyükteki Nar Ağacı
- Yılanı Öldürseler
- Deniz Küstü
- Al Gözüm Seyreyle Salih
- Kuşlar da Gitti
- Filler Sultanı
- Sarı Sıcak
- Üç Anadolu Efsanesi
- Çakırcalı Efe
- Nuhun Gemisi – *Bu Diyar Baştanbaşa 1*
- Yanan Ormanlarda Elli Gün – *Bu Diyar Baştanbaşa 2*
- Peri Bacaları – *Bu Diyar Baştanbaşa 3*
- Bir Bulut Kaynıyor – *Bu Diyar Baştanbaşa 4*
- Allahın Askerleri
- Baldaki Tuz
- Ağacın Çürüğü
- Ustadır Arı
- Zulmün Artsın
- Ağıtlar
- Gökyüzü Mavi Kaldı (S. Eyuboğlu ile)
- Yaşar Kemal Kendini Anlatıyor – Alain Bosquet ile Görüşmeler
- Ayışığı Kuyumcuları / Albert Vidalie – Çevirenler: Thilda Kemal - Yaşar Kemal

Doğan Yarıcı
- Gece Kelebekleri- Küçük Küçük Hikâyeler

Mehmet Yaşın
- Soydaşınız Balık Burcu
- Kozmopoetika - Yazılar, Söyleşiler, Değiniler (1978 - 2001)

Stefanos Yerasimos
- Sultan Sofraları – 15. ve 16. Yüzyılda Osmanlı Saray Mutfağı

Şiir Erkök Yılmaz
- Abdullah'ın Ablası
- Enayi Bir Aşk
- Hop Eden Şey

İbrahim Yıldırım
- Bıçkın ve Orta Halli - Cinayet, Ülke, Cinnet
- Kuşevi'nin Efendisi

Tahsin Yücel
- Alıntılar
- İnsanlık Güldürüsünde Yüzler ve Bildiriler
- Salaklık Üstüne Deneme
- Yüz ve Söz

Binbir Gece Masalları (8 cilt)

Sait Faik Abasıyanık
Şimdi Sevişme Vakti ve Diğer Şiirleri
Mim Kaf Agayef
Nüzüllü Şiirler
Nazmi Ağıl (haz.)
John Ashbery - Profil
Gülten Akın
Şiir Üzerine Notlar
Toplu Şiirler I - 1956 - 1976
Toplu Şiirler II - 1979 - 1998
Şiiri Düzde Kuşatmak
Uzak Bir Kıyıda
Sabahattin Kudret Aksal
Şiirler 1938 -1993
Batık Kent
Hulki Aktunç
Firak (1989 - 1999)
Sabahattin Ali
Bütün Şiirleri
Şavkar Altınel
Soğuğa Açılan Kapı: Şiir Üstüne Yazılar
Yol Notları - Toplu Şiirler
Metin Altıok
Bir Acıya Kiracı - Bütün Şiirler
John Ash
Selected Poems / Seçme Şiirler
The Anatolicon / Anatolikon
Ömer Aygün
Taş Gün
Ece Ayhan
Bütün Yort Savul'lar!
Toplu Şiirler (1954 - 1997)
Suphi Aytimur
İncedir Derincedir
İlhan Şevket Aykut
Kılıç Artığı
Ingeborg Bachmann
Toplu Şiirler
Enis Batur
Doğu - Batı Dîvanı
Seyrüsefer Defteri
Râbia Hatun "Tuhaf Bir Kıyâmet"+Kırkbir Şiir
Papirüs, Mürekkep, Tüy
Seçme Şiirler 1973 - 2002
İlhan Berk
Asılı Eros - Çeviri Şiirler
Kült Kitap
Eşik
Aşk Tahtı
Akşama Doğru
Galata
Pera
Toplu Şiirler
Requiem
Egemen Berköz
Unutma - Toplu Şiirler (1960 - 1979)
Paul Claudel
Japon Yelpazeleri İçin Yüz Tümce
E. E. Cummings
Profil
Asaf Hâlet Çelebi
Bütün Şiirleri
Nuri Demirci
Soldan Dördüncü Aralık
Ahmet Muhip Dıranas
Şiirler
Mehmet H. Doğan (haz.)
Yüzyılın Türk Şiiri Antolojisi (3 clit)
Gunnar Ekelöf
Emgion Prensi İçin Divan Seçme Şiirler
Metin Eloğlu
Bu Yalnızlık Benim
Toplu Şiirler (1951 - 1984)
Seyhan Erözçelik
Kitaplar -Toplu Şiirler (1980 - 2003)
Ebubekir Eroğlu
Berzah - Toplu Şiirler 68/98
Hüseyin Ferhad
Kılıç İpekte Sınanır - Toplu Şiirler (1982 - 2000)
Füruğ
Sadece Ses Kalıcıdır
Füruzan
Lodoslar Kenti
Louise Glück
Seçme Şiirler
Ahmet Güntan
İlk Kan.
İkili Tekrar.
Talât Sait Halman (Haz.)
Eski Mısır'dan Şiirler

Sadık Hidayet
Hayyam'ın Teraneleri
Ted Hughes
Doğumgünü Mektupları
Mustafa Irgat
Ait'siz Kimlik Kitabı
Richard McKane
Coffeehouse Poems / Kahvehane Şiirleri
Sefa Kaplan
Londra Şiirleri
Yahya Kemal
Kendi Gök Kubbemiz
Eski Şiirin Rüzgârıyle
Rubâîler ve Hayyam Rubâîlerini Türkçe Söyleyiş
Birhan Keskin
Yeryüzü Halleri
Tuna Kiremitçi
Akademi
Karl Krolow
Dünyanın İşaretleri
Ercümend Behzad Lâv
Bütün Eserleri
Lermontov
Profil
Pierre Louÿs
Bilitis'in Şarkıları
James Lovett
O Istanbul - Ey İstanbul
Lale Müldür
Saatler / Geyikler
Anemon / Toplu Şiirler 1988 - 1998
Nâzım Hikmet
Şiirler - 1
835 Satır
Jokond ile Sİ-YA-U
Varan 3
1+1=1
Sesini Kaybeden Şehir
Şiirler - 2
Benerci Kendini Niçin Öldürdü?
Gece Gelen Telgraf
Portreler
Taranta-Babu'ya Mektuplar
Simavne Kadısı Oğlu Şeyh Bedreddin Destanı
Şeyh Bedreddin Destanı'na Zeyl
Şiirler - 3
Kuvâyi Milliye
Saat 21-22 Şiirleri
Dört Hapisaneden
Rubailer
Şiirler - 4
Yatar Bursa Kalesinde
Şiirler - 5
Memleketimden İnsan Manzaraları
Şiirler - 6
Yeni Şiirler
Şiirler - 7
Son Şiirleri
Şiirler - 8
İlk Şiirler
Behçet Necatigil
Bile / Yazdı
Şiirler
Ahmet Oktay
Toplu Şiirler (1963 - 1991)
Hayalete Övgü
Hüseyin Peker
Ateşin Zilleri - Toplu Şiirler (1965-2003)
Jacques Prévert
Sözler
Mehmed Rauf
Siyah İnciler
Theodore Roethke
Rüzgâr İçin Sözler
Işıl Saatçıoğlu (Haz.)
İtalyan Hermetik Şiiri Antolojisi
Seferis
Profil
Ahmet Soysal
Arzu ve Varlık – Dağlarca'ya Bakışlar
Cemal Süreya
Yürek ki Paramparça - Çeviri Şiirler
Sevda Sözleri
Ahmed Şamlu
Ey Aşk, Ey Aşk! Mavi Yüzün Görünmüyor

Zafer Şenocak
Kara Kutu
Ungaretti
Profil
Ülkü Tamer
Yanardağın Üstündeki Kuş
Çağdaş Latin Amerika Şiiri Antolojisi
Mehmet Taner
Küflü Şimşek
Veda Vezinleri
Ahmet Hamdi Tanpınar
Şiirler
Oğuz Tansel
Dağı Öpmeler
Tagore
Profil
Tuğrul Tanyol
Toplu Şiirler (1971 - 1995)
Büyü Bitti
Hakan Toker
Mavikara
Güven Turan
Toplu Şiirler (1963 - 1993)
101 Bir Dize
Gizli Alanlar
İz Sürmek
Görülen Kentler
Cendere
Mehmet Mümtaz Tuzcu
Yazöte - Toplu Şiirler 1971 / 1998
Turgut Uyar
Büyük Saat - Bütün Şiirleri
Orhan Veli
Bütün Şiirleri
Çeviri Şiirler
Azer Yaran
Giz Menekşesi - Toplu Şiirler (1975-2002)
Eyüp Yaşar
Kimsesizlik İkilisi
Mehmet Yaşın
Adı Kayıplar Listesinde
Levent Yılmaz
Son Ülke
Necmi Zekâ
Yavru Aslan'dan Konu Komşu'ya
(1981 - 2001)

gece kelebekleri – küçük küçük hikâyeler. ışığa gelirler, biz odalarda, bahçelerde otururken. ampullerin çevresinde dönerler. ince, yakıcı cama aldanırlar. ışık olamazlar.

yarıcı, az söze sığdırdığı öz hikâyeleriyle ânın, uçuculuğun ve rastlantının hayatımızda nasıl kurucu öğe olduğunu hatırlatıyor. 1967 doğumlu, hayatını yazarak kazanıyor.

6 TL

ISBN 975-08-0845-2

9 789750 808456